

Βρυξέλλες, 18.11.2016
COM(2016) 718 final

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

**Ετήσια έκθεση για τις διαπραγματεύσεις της Επιτροπής στον τομέα των εξαγωγικών
πιστώσεων, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011**

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ετήσια έκθεση για τις διαπραγματεύσεις της Επιτροπής στον τομέα των εξαγωγικών πιστώσεων, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011

1. Εισαγωγή:

Στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1233/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, για την εφαρμογή ορισμένων κατευθυντήριων γραμμών στον τομέα των εξαγωγικών πιστώσεων οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης και την κατάργηση των αποφάσεων 2001/76/ΕΚ και 2001/77/ΕΚ του Συμβουλίου¹ προβλέπεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή «σύμφωνα με τις αρμοδιότητές της, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ετήσια έκθεση σχετικά με τις διεξαχθείσες διαπραγματεύσεις στις περιπτώσεις που η Επιτροπή έχει εξουσιοδότηση διαπραγμάτευσης στα διάφορα φόρα διεθνούς συνεργασίας, για τη θέσπιση παγκόσμιων προτύπων στον τομέα των εξαγωγικών πιστώσεων που τυγχάνουν δημόσιας στήριξης.»

Η παρούσα έκθεση καλύπτει την περίοδο από τον Ιούλιο του 2015 έως τον Αύγουστο του 2016.

2. Σημαντικές εξελίξεις στις εξαγωγικές πιστώσεις κατά την περίοδο αναφοράς:

Από τα τέλη της δεκαετίας του 1970, οι επιτροπές εξαγωγικών πιστώσεων του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) αποτέλεσαν το κύριο φόρουμ για τη διαπραγμάτευση των εξειδικευμένων διεθνών κανόνων για τις εξαγωγικές πιστώσεις. Κατά τις τελευταίες δεκαετίες, **ο διακανονισμός του ΟΟΣΑ για τις εξαγωγικές πιστώσεις οι οποίες τυγχάνουν δημόσιας στήριξης** ουσιαστικά διασφάλισε ίσους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των προγραμμάτων εξαγωγικών πιστώσεων των 9 συμμετεχόντων². Εκτός από τους γενικούς κανόνες σχετικά με τις συναλλαγές εξαγωγικών πιστώσεων, η ρύθμιση περιλαμβάνει επίσης τις λεγόμενες «**τομεακές συμφωνίες**» που καλύπτουν ειδικούς κανόνες χρηματοδότησης για συγκεκριμένους βιομηχανικούς τομείς (πλοία, πυρηνικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής, αεροσκάφη πολιτικής αεροπορίας, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και μετριασμός των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, σιδηροδρομικές υποδομές). Ο διακανονισμός περιέχει επίσης χωριστούς κανόνες για ειδικές κατηγορίες συναλλαγών (όπως η χρηματοδότηση έργων) και ασχολείται με τη συμπληρωματικότητα μεταξύ εξαγωγικών πιστώσεων και πιστώσεων βοήθειας που συνδέονται με το εμπόριο.

Όπως έχει ήδη αναφερθεί σε προηγούμενες εκθέσεις, η μόνη αδυναμία στη γενικώς πολύ επιτυχημένη ιστορία του διακανονισμού του ΟΟΣΑ είναι ότι δεν κατέστη δυνατό να πείσει ορισμένους μεγάλους νέους φορείς (ιδίως την Κίνα), που έχουν αναδειχθεί στον τομέα των εξαγωγικών πιστώσεων τα τελευταία χρόνια, να προσχωρήσουν και αυτοί στον διακανονισμό.

¹ ΕΕ L 326 της 8.12.2011, σ. 45.

² Η ΕΕ, οι Ηνωμένες Πολιτείες, ο Καναδάς, η Ιαπωνία, η Κορέα, η Νορβηγία, η Ελβετία, η Νέα Ζηλανδία και η Αυστραλία.

Για τον λόγο αυτό, το 2012 ιδρύθηκε η **διεθνής ομάδα εργασίας για τις εξαγωγικές πιστώσεις («ΔΟΕ»)** ύστερα από μια υψηλού επιπέδου πολιτική πρωτοβουλία των ΗΠΑ και της Κίνας. Στη διαδικασία της ΔΟΕ συμμετέχουν 18 μέλη (συμπεριλαμβάνοντας τους 9 συμμετέχοντες στον διακανονισμό του ΟΟΣΑ καθώς και νέους σημαντικούς παρόχους εξαγωγικών πιστώσεων, όπως η Κίνα, η Βραζιλία, η Ινδία και η Ρωσική Ομοσπονδία). Ο επίσημος στόχος της ΔΟΕ είναι να συμφωνηθεί ένα νέο σύνολο διεθνών αρχών για τις εξαγωγικές πιστώσεις σε ένα ευρύτερο σύνολο συμμετεχόντων από τον διακανονισμό του ΟΟΣΑ.

Όπως και τα προηγούμενα έτη, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έπρεπε, συνεπώς, να εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Ένωση σε διεθνείς συνομιλίες εξαγωγικών πιστώσεων σε δύο διαφορετικά επίπεδα. Αν και η διαδικασία της ΔΟΕ προφανώς έχει σημαντικό στρατηγικό δυναμικό, ωστόσο θα χρειαστεί χρόνος για να επιτευχθούν απτά αποτελέσματα και, εν τω μεταξύ, εξακολουθεί να είναι πολύ σημαντικό το έργο για τις εξαγωγικές πιστώσεις που βασίζεται στον ΟΟΣΑ. Αυτό έχει καταδειχθεί με εντυπωσιακό τρόπο από τη σύναψη της νέας **τομεακής συμφωνίας σχετικά με τις εξαγωγικές πιστώσεις για έργα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με καύση άνθρακα** τον Νοέμβριο του 2015 (για λεπτομέρειες βλ. κατωτέρω). Το υψηλό επίπεδο τεχνικής εμπειρογνομosύνης και θεσμικής μνήμης σχετικά με θέματα εξαγωγικών πιστώσεων που αναπτύσσει ο ΟΟΣΑ με την πάροδο των ετών πρέπει επίσης να θεωρηθεί σημαντικό στοιχείο.

3. Η διεθνής ομάδα εργασίας σχετικά με τις εξαγωγικές πιστώσεις:

Κατά την περίοδο αναφοράς, η ΔΟΕ πραγματοποίησε τις **ακόλουθες επίσημες συνεδριάσεις**: την 9η επίσημη συνεδρίαση τον Οκτώβριο του 2015 στην Ουάσινγκτον, την 10η επίσημη συνεδρίαση τον Φεβρουάριο του 2016 στο Πεκίνο και την 11η επίσημη συνεδρίαση τον Ιούλιο του 2016 στο Βερολίνο.

Η **9η επίσημη συνεδρίαση στην Ουάσινγκτον (14 έως 16 Οκτωβρίου 2015)** σηματοδότησε την έναρξη των συνομιλιών σχετικά με τους οριζόντιους και γενικούς κανόνες που εφαρμόζονται σε όλες τις συναλλαγές εξαγωγικών πιστώσεων, μετά την αρχική φάση περισσότερο διερευνητικών συνομιλιών που περιορίστηκαν σε εξαγωγικές πιστώσεις σε δύο συγκεκριμένους τομείς (ιατρικό εξοπλισμό και πλοία). Οι συνομιλίες για τον ιατρικό εξοπλισμό (de facto θεωρήθηκαν ήδη στο παρελθόν ως προετοιμασία για τις συνομιλίες σχετικά με τους οριζόντιους κανόνες) σταδιακά εγκαταλείφθηκαν, ενώ οι συζητήσεις για τον τομέα των πλοίων συνεχίζονται.

Οι συνομιλίες σχετικά με τους οριζόντιους κανόνες — τόσο στην Ουάσινγκτον όσο και στη **10η επίσημη συνεδρίαση (23 έως 25 Φεβρουαρίου 2016 στο Πεκίνο)** — συνάντησαν δυσκολίες, καθώς υπάρχουν σημαντικές διαφορές απόψεων για τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσαν να καθοριστούν με βέλτιστο τρόπο γενικές διατάξεις σχετικά με το «πεδίο εφαρμογής» και τους «σκοπούς» μιας μελλοντικής δέσμης οριζόντιων κανόνων. Η εξεύρεση τέλειων θεωρητικών ορισμών για τους όρους αυτούς δεν ήταν δυνατή ούτε στο πλαίσιο του διακανονισμού του ΟΟΣΑ· ωστόσο, με την πάροδο των ετών έχει αναπτυχθεί μια καλή πρακτική συμφωνία μεταξύ των συμμετεχόντων σε αυτήν. Στο επίπεδο των μελλοντικών αρχών της διεθνούς ομάδας εργασίας, θα είναι επίσης σημαντικό να κατανοηθούν σαφώς ποιες συναλλαγές και ποια χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα καλύπτονται, ιδίως δεδομένου ότι

οι συμμετέχοντες στη διαδικασία της διεθνούς ομάδας εργασίας προέρχονται από ένα πολύ ευρύτερο φάσμα ποικίλων θεσμικών παραδόσεων και επιχειρηματικών αντιλήψεων.

Μια άλλη μεγάλη πρόκληση — η οποία ήδη παρατηρήθηκε κατά την αρχική φάση των τομεακών συνομιλιών, αλλά γίνεται όλο και πιο σημαντική στη φάση των πιο εξελιγμένων και σύνθετων οριζόντιων συνομιλιών — είναι οι ασυνέπειες μεταξύ των επίσημων συνεδριάσεων, οι οποίες οφείλονται στη μόνιμη εναλλαγή των προεδρευόντων: Ενώ οι ΗΠΑ κατά τη συνάντησή τους στην Ουάσιγκτον αντιμετώπισαν με ενθουσιασμό την άμεση έναρξη συζητήσεων σχετικά με το οριζόντιο κείμενο, η κινεζική αντιπροσωπεία που φιλοξένησε την επόμενη συνεδρίαση στην ημερήσια διάταξή της εστίασε σχεδόν εξ ολοκλήρου σε παρουσιάσεις ζητημάτων που θεωρούνταν ως οριζόντια θέματα γενικού ενδιαφέροντος.

Κατά τη διοργάνωση της **11ης επίσημης συνεδρίασης (6 έως 8 Ιουλίου 2016 στο Βερολίνο)**, η ΕΕ επέλεξε μια προσέγγιση που βασίζεται σε «δομικά στοιχεία» για οριζόντιο κείμενο, επιλέγοντας σκοπίμως λιγότερο αμφιλεγόμενα θέματα (π.χ. μέγιστες προθεσμίες αποπληρωμής, μέγιστη επίσημη στήριξη, επεξεργασία του τοπικού κόστους και πρότυπα αποπληρωμής). Αυτό επέτρεψε μια μάλλον εποικοδομητική επανέναρξη των συζητήσεων σχετικά με το οριζόντιο κείμενο. Επίσης, παράλληλες συζητήσεις σχετικά με τις τρέχουσες πρακτικές εξαγωγικών πιστώσεων των διαφόρων μελών της ΔΟΕ — με βάση περιπτωσιολογική μελέτη — αποδείχθηκαν μάλλον γόνιμες. Κατέστη επίσης δυνατό να ολοκληρωθεί μια άσκηση διαφάνειας, στην οποία συγκεντρώθηκαν πληροφορίες σχετικά με τα αντίστοιχα συστήματα των εξαγωγικών πιστώσεων των επιμέρους μελών της ΔΟΕ. Όσον αφορά την υλικοτεχνική υποστήριξη για τη συνεδρίαση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (που προήδρευσε, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης) είχε δεχτεί τη γενναιοδωρή προσφορά των γερμανικών αρχών για διεξαγωγή της συνεδρίασης στο Βερολίνο, στις εγκαταστάσεις του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας. Αυτή η νέα προσέγγιση — όλες οι συνεδριάσεις της ΔΟΕ που φιλοξένησε η ΕΕ πραγματοποιήθηκαν έως σήμερα στις Βρυξέλλες — ήταν μια καλή ευκαιρία να προβληθεί η πολυμορφία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσον αφορά τον **τομέα των πλοίων**, η ΔΟΕ είχε πολύ εποικοδομητικές συζητήσεις και στις τρεις επίμαχες συνεδριάσεις. Έχει πραγματοποιηθεί ικανοποιητική πρόοδος ιδίως όσον αφορά τη συμφωνία σχετικά με ορισμένες ειδικές τομεακές πτυχές (κατηγορίες σκαφών που θα υπόκεινται σε νέους κανόνες στον τομέα των πλοίων). Ωστόσο, πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι μόνο ένα τμήμα των μελών της ΔΟΕ ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για τα πλοία. Εξάλλου, όσον αφορά τις χρηματοοικονομικές προϋποθέσεις με την κυριολεκτική έννοια του όρου, είναι προφανώς φρονιμότερο να δοθεί προτεραιότητα αρχικά στην επίτευξη συμφωνίας για τους οριζόντιους κανόνες και στη συνέχεια να αποφασιστεί ποιες παρεκκλίσεις από τους γενικούς κανόνες θα ήταν κατάλληλες για τον τομέα των πλοίων³

Παράλληλα με τις συζητήσεις για το κείμενο, καταβλήθηκαν σημαντικές προσπάθειες κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους για την **αύξηση της αποτελεσματικότητας των θεσμικών δομών της ΔΟΕ**: Η ΕΕ και οι ΗΠΑ, καθώς και πολλές άλλες αντιπροσωπείες, πιστεύουν εδώ και καιρό ότι ο διορισμός μόνιμου προεδρευόντος (π.χ. ενός προέδρου ή γενικού γραμματέα) θα μπορούσε να διευκολύνει την εξεύρεση συναίνεσης μεταξύ των αντιπροσωπειών της ΔΟΕ και να εξασφαλίσει την αναγκαία τεχνική συνοχή των εργασιών

³ Για ιστορικούς λόγους, η τομεακή συμφωνία του ΟΟΣΑ για τα πλοία στην ουσία δεν είναι συνεκτική με τον γενικό διακανονισμό του ΟΟΣΑ — πρόκειται για ένα παράδειγμα που δεν πρέπει να ακολουθήσουν οι φορείς κατά τον σχεδιασμό των σχέσεων μεταξύ των γενικών και τομεακών κανόνων στις μελλοντικές αρχές της ΔΟΕ.

για τα κείμενα, καθώς και τη συνέχεια των δραστηριοτήτων μεταξύ των επίσημων συνεδριάσεων. Η Κίνα αρχικά ήταν πολύ διστακτική απέναντι σε αυτή την πρόταση και ισχυρίστηκε ότι θα είναι πολύ σημαντικότερο να οριστεί ένας μόνιμος τόπος για τις συνεδριάσεις της ΔΟΕ. Κατά τη στιγμή της σύνταξης της παρούσας έκθεσης, βρίσκονταν σε εξέλιξη έντονες συζητήσεις για την εξεύρεση συμβιβαστικής λύσης αποδεκτής από όλους (συνήθως με βάση μια λύση-πακέτο και για τα δύο σημεία). Ο στόχος παραμένει να υπάρξει συμφωνία σχετικά με πιο αποτελεσματικές θεσμικές δομές για τη ΔΟΕ πριν από την 12η συνεδρίαση της ΔΟΕ στην Μπραζίλια τον Δεκέμβριο του 2016.

Σε γενικές γραμμές, έχει σημειωθεί κάποια εξέλιξη στη ΔΟΕ κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς. Η διαδικασία εξακολουθεί να απαιτεί συνεχώς πρωτοβουλίες, ιδίως από τις ΗΠΑ, την ΕΕ και άλλους συμμετέχοντες του ΟΟΣΑ, ενώ άλλα μέλη της ΔΟΕ σταδιακά γίνονται πιο ενεργά. Η Κίνα εξακολουθεί να προβάλλει συχνά επιφυλάξεις και δεν επιτυγχάνεται εύκολα πρόοδος. Είναι πολύ σημαντικό να συνεχιστεί η τακτική στήριξη της ΔΟΕ προβάλλοντας τα ζητήματα μέσω κατάλληλων διμερών και πολυμερών διαύλων (G20, G7 κ.λπ.).

4. Εξελίξεις στο πλαίσιο του ΟΟΣΑ κατά την περίοδο αναφοράς:

Το πιο σημαντικό επίτευγμα στο πλαίσιο των επιτροπών του ΟΟΣΑ για τις εξαγωγικές πιστώσεις κατά την περίοδο αναφοράς ήταν η έγκριση της **τομεακής συμφωνίας όσον αφορά τις εξαγωγικές πιστώσεις για σχέδια παραγωγής ενέργειας με καύση άνθρακα** στις 18 Νοεμβρίου 2015. Το συμπέρασμα της παρούσας τομεακής συμφωνίας — που ολοκληρώθηκε εγκαίρως για την 21η διάσκεψη των μερών της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος (Παρίσι, 30 Νοεμβρίου έως 12 Δεκεμβρίου 2015) — σήμανε το τέλος μιας διαδικασίας δύο ετών ιδιαίτερα πολύπλοκων συζητήσεων με αντικρουόμενες απόψεις, που ήταν ομολογουμένως η κατεξοχήν πολιτική διαπραγμάτευση που πραγματοποιήθηκε στις επιτροπές του ΟΟΣΑ για τις εξαγωγικές πιστώσεις τα τελευταία έτη.

Πριν από την έναρξη ισχύος της εν λόγω νέας τομεακής συμφωνίας, ο διακανονισμός του ΟΟΣΑ δεν διέθετε καθεστώς για τη χρηματοδότηση των μονάδων με καύση άνθρακα⁴. Οι γενικοί κανόνες του διακανονισμού για τη χρηματοδότηση των μη πυρηνικών μονάδων παραγωγής ενέργειας εφαρμόζονταν και γι' αυτούς, πράγμα που σημαίνει στην πράξη ότι ακόμη και οι πλέον ρυπογόνες μονάδες καύσης άνθρακα θα μπορούσαν να επωφεληθούν από καλύτερες συνθήκες χρηματοδότησης σε σχέση με τη συνήθη συναλλαγή εξαγωγικής πίστωσης.

Σύμφωνα με τη νέα τομεακή συμφωνία, η κατάσταση έχει αλλάξει εντελώς: Η χορήγηση εξαγωγικών πιστώσεων για τις μονάδες παραγωγής ενέργειας με καύση άνθρακα θα είναι τώρα δυνατή μόνο εάν αποδειχθεί ρητά ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί εναλλακτική λύση με εκπομπές άνθρακα μικρότερης έντασης για το συγκεκριμένο έργο και ότι αυτό είναι συμβατό με την εθνική πολιτική της χώρας υποδοχής όσον αφορά την ενέργεια και την πολιτική και στρατηγική για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής. Κατά γενικό κανόνα, μπορεί να χρηματοδοτηθεί μόνον η εξαγωγή των αποδοτικότερων τεχνολογιών («υπερκρίσιμων»). Η στήριξη των μονάδων που κατασκευάστηκαν με λιγότερο προηγμένες

⁴ Με εξαίρεση τη δυνατότητα που δίνεται στο πλαίσιο της τομεακής συμφωνίας για την κλιματική αλλαγή να χορηγηθεί ειδική ανώτατη προθεσμία αποπληρωμής 18 ετών για συγκεκριμένα έργα δέσμευσης και αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα.

τεχνολογίες θα είναι δυνατή μόνον υπό πολύ συγκεκριμένες περιστάσεις (κυρίως στην περίπτωση εξαγωγών μονάδων μικρότερου μεγέθους σε χώρες επιλέξιμες για χρηματοδότηση από τον Διεθνή Οργανισμό Ανάπτυξης) και θα εφαρμόζονται πιο αυστηροί όροι χρηματοδότησης.

Ωστόσο, αν και η νέα αυτή ρύθμιση αποτελεί σαφώς ένα μεγάλο βήμα προόδου σε σύγκριση με το προηγούμενο καθεστώς, είναι ατυχές το γεγονός ότι δεν είναι τόσο φιλόδοξη όσο το κείμενο που προτείνει η ΕΕ και που επισυνάπτεται στην πρόταση της Επιτροπής για απόφαση του Συμβουλίου δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ. Ωστόσο θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι — λόγω του άκρως αμφιλεγόμενου χαρακτήρα του θέματος — η επίτευξη οποιασδήποτε συμφωνίας στον ΟΟΣΑ και εντός εύλογου χρονικού διαστήματος δεν μπορεί παρά να θεωρηθεί σημαντική επιτυχία από μόνη της⁵.

Εξάλλου, η νέα τομεακή συμφωνία (η οποία τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2017) περιέχει μια ισχυρή και δεσμευτική ρήτρα επανεξέτασης. Αυτό θα παράσχει τη βάση για την επίδιωξη ακόμη πιο φιλόδοξων ορίων σχετικά με τη χρηματοδότηση των σταθμών ηλεκτροπαραγωγής με καύση άνθρακα στο εγγύς μέλλον.

Μεταξύ των άλλων δραστηριοτήτων στο πλαίσιο του ΟΟΣΑ κατά την περίοδο αναφοράς, αξίζει να αναφερθούν ειδικά οι διαπραγματεύσεις σχετικά με τους **κανόνες για τα ελάχιστα ασφάλιστρα που χρεώνονται για τις συναλλαγές σε χώρες υψηλού εισοδήματος**. Αυτό το πολύ πολύπλοκο και τεχνικό θέμα αποτέλεσε το αντικείμενο μακρών συζητήσεων μεταξύ τεχνικών εμπειρογνομόνων τα τελευταία έτη. Μολονότι η τελική συμβιβαστική πρόταση καταρτίστηκε για τις συνεδριάσεις του ΟΟΣΑ του Νοεμβρίου 2016, αποδείχθηκε — μάλλον απροσδόκητα — ότι το Υπουργείο Οικονομικών των ΗΠΑ τελικά δεν μπόρεσε να τη δεχθεί. Ενώ αυτό δημιούργησε αρχικά κάποια απογοήτευση μεταξύ των αντιπροσώπων, η ΕΕ — ύστερα από μια μακρά σειρά τεχνικών ανταλλαγών — στα μέσα Μαΐου 2016 κατάφερε να συμφωνήσει διμερώς σε μια συμβιβαστική διατύπωση με την αντιπροσωπεία των ΗΠΑ. Ο εν λόγω συμβιβασμός υποβλήθηκε στους συμμετέχοντες του ΟΟΣΑ τον Ιούνιο του 2016. Κατά τη στιγμή της σύνταξης της παρούσας έκθεσης, δεν έχει διατυπωθεί αντίθεση από κανέναν συμμετέχοντα και θα αποτελέσει τη βάση για μια απόπειρα επίτευξης τελικής συμφωνίας στον ΟΟΣΑ τον Νοέμβριο του 2016.

Η Επιτροπή θα ενημερώνει δεόντως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τις νέες εξελίξεις.

⁵ Το ίδιο ισχύει και για το επίπεδο της ΕΕ, επειδή τα κράτη μέλη έχουν πολύ διαφορετικές θέσεις σχετικά με το θέμα αυτό.